

PARLAMENT EUROPEU

2009 - 2014

Document de sessió

A7-0239/2013

26.6.2013

INFORME

sobre les llengües europees amenaçades de desaparició i la diversitat lingüística
a la Unió Europea
(2013/2007(INI))

Comissió de Cultura i Educació

Ponent: François Alfonsi

ÍNDEX

	Pàgina
PROPOSTA DE RESOLUCIÓ DEL PARLAMENT EUROPEU ..... ; Error! Marcador no definido.	
RESULTAT DE LA VOTACIÓ FINAL EN COMISSIÓ.....	12

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ DEL PARLAMENT EUROPEU

sobre les llengües europees amenaçades de desaparició i la diversitat lingüística en la Unió Europea (2013/2007(*INI))

El Parlament Europeu,

- Vists els articles 2 i 3, apartat 3, del Tractat de la Unió Europea,
- Vists l'article 21, apartat 1, i l'article 22 de la Carta dels Drets Fonamentals,
- Vist l'estudi Euromosaic de la Comissió Europea, que s'adona de la desaparició de llengües europees perquè els dispositius vigents en l'actualitat no permeten la seva salvaguarda,
- Vista la Convenció per la Salvaguardia del Patrimoni Cultural Immaterial de la Unesco, de 17 d'octubre de 2003, que comprèn les tradicions i expressions orals, inclosa la llengua com a vehicle del patrimoni cultural immaterial,
- Vista la Convenció de la Unesco de 2005 sobre la Protecció i Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals,
- Vist l'Atlas de les llengües del món en perill, de la Unesco,
- Vista la Resolució del Congrés de Poders Locals i Regionals d'Europa del Consell d'Europa, de 18 de març de 2010 titulada «Els llengües minoritàries: un atout pour le développement régional» (Les llengües minoritàries: una avantatge per al desenvolupament regional) (301/2010)¹,
- Vists l'Informe 12423/2010, la Resolució 1769/2010 i la Recomanació 1944/2010 del Consell d'Europa,
- Vista la Comunicació de la Comissió, de 18 de setembre de 2008, titulada «Multilingüisme: un avantatge per a Europa i un compromís compartit» (*COM(2008)0566),
- Vista la Recomanació del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, sobre les competències clau per a l'aprenentatge permanent²,
- Vist el Dictamen del Comitè de les Regions sobre la protecció i el desenvolupament de les minories lingüístiques històriques conformement al Tractat de Lisboa³,
- Vista la Resolució del Consell, de 21 de novembre de 2008, relativa a una estratègia europea en favor del multilingüisme⁴,

---

¹ <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1671947&Site=DC>

² DO L 394 de 30.12.2006, p. 10.

³ DO C 259 de 2.9.2011, p. 31.

⁴ DO C 320 de 16.12.2008, p. 1.

- Vista la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries del Consell d'Europa, de 5 de novembre de 1992,
  - Vista la Declaració Universal dels Drets Lingüístics (1996),
  - Vist el Conveni Marco per a la Protecció de les Minories Nacionals (1995),
  - Vistes la seva Resolució, de 14 de gener de 2004, sobre la preservació i el foment de la diversitat cultural: la comesa de les regions europees i organitzacions internacionals com la Unesco i el Consell d'Europa¹, i la seva Resolució, de 4 de setembre de 2003, sobre les llengües europees regionals i menys difoses - les llengües de les minories en la Unió Europea en el context de l'ampliació i la diversitat cultural²,
  - Vista la seva Resolució, de 14 de gener de 2003, sobre el paper dels poders regionals i locals en la construcció europea³, que fa referència a la diversitat lingüística a Europa,
  - Vista la seva Resolució, de 24 de març de 2009, sobre el multilingüisme: un avantatge per a Europa i un compromís compartit⁴,
  - Vista la Resolució del Parlament Europeu, de 25 de setembre de 2008, sobre els mitjans del tercer sector de la comunicació⁵,
  - Vist l'article 48 del seu Reglament,
  - Vist l'informe de la Comissió de Cultura i Educació (A7-0239/2013),
- A. Considerant que el Tractat de Lisboa dóna més força a l'objectiu de salvaguardar i promoure el patrimoni cultural i lingüístic de la Unió Europea en tots els seus aspectes;
  - B. Considerant que la diversitat lingüística i cultural és un dels principis fonamentals de la Unió Europea, consagrat en l'article 22 de la Carta dels Drets Fonamentals: «La Unió respecta la diversitat cultural, religiosa i lingüística»;
  - C. Considerant que la diversitat lingüística està reconeguda com a dret dels ciutadans en els articles 21 i 22 de la Carta dels Drets Fonamentals, la qual cosa significa que tractar d'establir l'exclusivitat d'un idioma suposa restringir i conculcar els valors fonamentals de la Unió;
  - D. Considerant que les llengües amenaçades de desaparició han de considerar-se part del patrimoni cultural europeu i no un vehicle per a aspiracions polítiques, ètniques o territorials;
  - I. Considerant que totes les llengües d'Europa són iguals en valor i dignitat, que formen part integrant de les seves cultures i civilitzacions i que contribueixen a l'enriquiment de la humanitat;

---

¹ DO C 92 E de 16.4.2004, p. 322

² DO C 76 E de 25.3.2004, p. 374

³ DO C 38 E de 12.2.2004, p. 167.

⁴ DO C 117 E de 6.5.2010, p. 59

⁵ DO C 8 E de 14.1.2010, p. 75.

- F. Considerant que les societats multilingües ben cohesionades que gestionen la seva diversitat lingüística de manera democràtica i sostenible contribueixen a la pluralitat, són més obertes i estan en millors condicions per contribuir a la riquesa que suposa la diversitat lingüística;
- G. Considerant que totes les llengües, també les amenaçades de desaparició, reflecteixen uns sabers històrics, socials i culturals i una mentalitat i una forma de creativitat i de crear que contribueixen a la riquesa i la diversitat de la Unió Europea i als fonaments de la identitat europea; que, per això, la diversitat lingüística i la presència de llengües amenaçades en un país han de considerar-se un actiu en lloc d'una càrrega, i convé recolzar-les i fomentar-les com a tals;
- H. Considerant que la Unesco, en el seu Atlas de les llengües del món en perill, indica que una llengua està amenaçada de desaparició si no compleix o compleix amb prou feines un o varis dels criteris científics següents: transmissió intergeneracional de la llengua; nombre absolut de parlants; proporció de parlants en el conjunt de la població; ús de la llengua en els diferents àmbits públics i privats; resposta davant els nous mitjans de comunicació; disponibilitat de materials per a l'aprenentatge i l'ensenyament de la llengua; actituds i polítiques dels governs i les institucions cap a les llengües, en particular el seu rang oficial i el seu ús; actituds dels membres de la comunitat cap a la seva pròpia llengua; tipus i qualitat de la documentació;
- I. Considerant que, segons la Convenció de la Unesco de 2005 sobre la Protecció i Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals, els Estats membres poden adoptar mesures adequades per protegir les activitats, béns i serveis culturals, en particular mesures relatives a la llengua utilitzada en aquestes activitats, béns i serveis, a fi de promoure la diversitat de les expressions culturals al seu territori, però també en el marc dels acords internacionals;
- J. Considerant que la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries del Consell d'Europa, ratificada per setze Estats membres de la Unió, serveix de referència per a la protecció de les llengües en perill de desaparició i com a mecanisme de protecció de les minories, que són dos punts especificats en els criteris de Copenhaguen que han de complir els Estats per a la seva adhesió a la UE;
- K. Considerant que, segons la Unesco, en tots els països europeus, als territoris europeus d'ultramar i en el si de les comunitats nòmades de la Unió hi ha llengües que solament es transmeten oralment entre generacions, per la qual cosa han de considerar-se amenaçades de desaparició; que alguns idiomes europeus amenaçats de desaparició parlats per comunitats transfrontereres són objecte de nivells de protecció diferents segons l'Estat membre o la regió en la qual viuen els seus parlants;
- L. Considerant, per això, que en alguns països i regions hi ha llengües minoritàries o regionals que estan amenaçades de desaparició o estan desapareixent, però que aquestes mateixes llengües tenen caràcter oficial i majoritari en països veïns;
- M. Considerant que, de la mateixa manera que la diversitat biològica natural, la diversitat de llengües i cultures europees forma part del patrimoni vivent necessari per al desenvolupament sostenible de les nostres societats i que, per això, han de salvaguardar-se

i protegir-se enfront de tot risc de desaparició;

- N. Considerant que el respecte de la diversitat lingüística contribueix positivament a la cohesió social reforçant la comprensió mútua, l'autoestima i l'obertura de mires, i que la diversitat lingüística afavoreix l'accés a la cultura i contribueix a la creativitat i a l'adquisició de competències interculturals, a més de fomentar la cooperació entre pobles i països;
- O. Considerant que l'article 167 del Tractat de Lisboa estableix clarament que «la Unió contribuirà a la florida de les cultures dels Estats membres dins del respecte de la seva diversitat nacional i regional», i per tant, anima al fet que s'actui no solament amb la finalitat de preservar i salvaguardar la riquesa del patrimoni lingüístic de la Unió com a part d'aquesta diversitat, sinó també amb la finalitat de fer un pas endavant en la consolidació i la promoció d'aquest patrimoni al costat de les polítiques dels Estats membres;
- P. Considerant que el concepte de diversitat lingüística de la Unió Europea abasta no solament llengües oficials, sinó també llengües cooficials, llengües regionals i llengües que no gaudeixen de reconeixement oficial en els Estats membres;
- Q. Considerant que la categoria de llengua amenaçada de desaparició comprèn també llengües amenaçades solament en un territori determinat en el qual el nombre de parlants de la comunitat està en marcat declivi i els casos en els quals les estadístiques elaborades sobre censos consecutius mostren un descens acusat del nombre de parlants d'una llengua;
- R. Considerant que les llengües oficials dels Estats membres també poden ser llengües en perill en algunes zones de la Unió;
- S. Considerant que, davant la urgència de la situació en la qual es troben, hauria de dedicar-se una atenció especial als idiomes que estan en perill d'extinció reconeixent el multiculturalisme i el multilingüisme, aplicant mesures polítiques per combatre els prejudicis existents contra les llengües en perill i adoptant un enfocament contrari a l'assimilació a escala nacional i a escala europea;
- T. Considerant que l'ensenyament en la llengua materna és el mitjà més eficaç per aprendre;
- O. Considerant que si s'ensenyava als nens en la seva llengua materna des de la més primerenca edat i aprenen paral·lelament una llengua oficial, tindran una aptitud natural per a l'aprenentatge ulterior de més llengües, i considerant que el pluralisme lingüístic és un avantatge per als joves europeus
- V. Considerant que l'amenaça que pesa sobre les llengües en perill a Europa pot reduir-se garantint el principi que, en els assumptes públics i en l'administració de justícia, la llengua en qüestió es tracti de manera proporcional, sobre la base de la igualtat i en interès de la diversitat;
- W. Considerant que la salvaguardia i la transmissió d'una llengua passen, molt sovint, pels canals de l'educació informal i no formal i que és important reconèixer el lloc que ocupen, en aquest context, les organitzacions de voluntaris, els mitjans artístics i els artistes;

- X. Considerant que la qüestió de les llengües en perill de desaparició no rep l'atenció específica requerida en el marc de la política de multilingüisme de la Comissió Europea; considerant que, en el període dels dos últims marcs financers plurianuals (2000-2007 i 2007-2013), el finançament europeu destinat a aquestes llengües ha sofert retallades substancials, la qual cosa ha contribuït a créixer les seves dificultats, i que convé vetllar per tal de que no succeeixi el mateix en el proper marc financer plurianual (2014-2020);
1. Demana a la Unió Europea i als Estats membres que prestin major atenció a la gravíssima amenaça que pesa sobre nombroses llengües d'Europa classificades com a llengües amenaçades de desaparició i que es comprometin amb obstinació amb la protecció i el foment de la diversitat única del patrimoni lingüístic i cultural de la Unió aplicant polítiques proactives ambicioses de revitalització de les llengües afectades i destinant a aquest objectiu un pressupost raonable; recomana que aquestes polítiques aspirin també a desenvolupar una major conscienciació entre els ciutadans de la UE de la riquesa lingüística i cultural que aquestes comunitats representen; insta als Estats membres al fet que presentin plans d'acció per a la promoció de les llengües amenaçades de desaparició basats en l'intercanvi de bones pràctiques ja disponibles en algunes comunitats lingüístiques d'Europa;
  2. Demana als Governos dels Estats membres que condemnin les pràctiques que, per mitjà de la discriminació lingüística o l'assimilació forçada o encoberta, hagin estat o estiguin dirigides contra la identitat i l'ús de la llengua de comunitats lingüístiques amenaçades de desaparició o les seves institucions culturals;
  3. Demana als Estats membres que encara no ho hagin fet que ratifiquin i apliquin la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries; assenyala que la Carta serveix de referència per a la protecció de les llengües amenaçades de desaparició i és un dels mecanismes de protecció de les minories especificats en els criteris de Copenhagen, que els Estats han de complir per poder adherir-se a la UE;
  4. Demana als Estats membres i a la Comissió que respectin els compromisos adquirits amb la seva adhesió a la Convenció de la Unesco de 2005 sobre la Protecció i Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals tant al seu territori com en els acords internacionals;
  5. Demana a les autoritats de la Unió que incorporin el respecte efectiu a la diversitat lingüística i especialment la protecció de les llengües no hegemòniques europees a la sèrie de condicions que han de complir tots els Estats que vulguin ingressar en la UE com a Estats membres;
  6. Demana a la Comissió i als Governos i autoritats regionals dels Estats membres que estableixin programes per promoure la tolerància cap a les comunitats lingüístiques o ètniques amenaçades de desaparició, el respecte pels seus valors lingüístics i culturals i el respecte per aquestes comunitats en la societat;
  7. Crida l'atenció dels Governos i les autoritats regionals dels Estats membres sobre el fet que la supervivència d'una llengua amenaçada de desaparició equival a la supervivència i el desenvolupament de la comunitat que la utilitza i que, per tant, per formular polítiques destinades a protegir-la, haurien de tenir-se en compte no solament els aspectes culturals i

educatius, sinó també les dimensions econòmiques i socials;

8. Demana a la Comissió Europea que proposi mesures polítiques concretes per a la protecció de les llengües amenaçades de desaparició; demana així mateix a la Comissió Europea i al Consell que, en el marc de les competències que els confereix el Tractat, adaptin les polítiques i planifiquin els programes de la Unió Europea per recolzar la preservació de les llengües en perill i la diversitat lingüística recorrent a instruments de suport financer de la UE per al període 2014-2020, en particular: programes de documentació d'aquestes llengües, així com d'educació i formació, inserció social joventut i esport, recerca i desenvolupament, el programa de cultura i mitjans de comunicació, els Fons Estructurals (Fons de Cohesió, FEDER, FSE, cooperació territorial europea i FEADER) i tots els instruments i plataformes d'intercanvi concebuts per promoure les noves tecnologies, els mitjans de comunicació social i les plataformes multimèdia, incloent el suport a la generació de continguts i d'aplicacions; opina que aquests instruments han de centrar-se en programes i accions que demostrin una agenda positiva més àmplia, en el plànol cultural o en l'econòmic, més enllà de les respectives comunitats i regions; demana a la Comissió Europea que llanci una reflexió sobre els obstacles administratius i legislatius amb què ensopeguen els projectes relacionats amb llengües amenaçades de desaparició a causa de la reduïda grandària de les comunitats lingüístiques afectades;
9. Demana, tenint en compte que no caben retards, que el finançament destinat a accions de protecció sigui de fàcil accés i el més clar possible, a fi de garantir que els actors que desitgin utilitzar-la estiguin en condicions en un termini determinat d'ajudar efectivament a les llengües en perill;
10. Considera que la Unió Europea ha de recolzar als Estats membres i animar-los al fet que apliquin una política lingüística que permeti l'adquisició des de la més primerenca infància com a llengua materna de la llengua amenaçada de desaparició; assenjala que, com s'ha demostrat científicament, una política de promoció de dues o més llengües beneficiaria als nens i els ajudaria a aprendre altres llengües més endavant, a més de fomentar la transmissió intergeneracional de les llengües, i prestaria als parlants de llengües amenaçades de desaparició un suport concret per revitalitzar la transmissió intergeneracional a les zones en les quals hagi disminuït;
11. Recolza el reforç de l'ensenyament de llengües amenaçades amb metodologies adequades per a alumnes de totes les edats, inclòs l'aprenentatge a distància, per al desenvolupament d'una veritable ciutadania europea basada en la multiculturalitat i el pluralisme lingüístic;
12. Pren nota dels programes de multilingüisme de la Comissió; opina que els promotors de projectes han de poder beneficiar-se de les oportunitats que presenten i, tenint en compte que les comunitats lingüístiques amenaçades que lluiten per la supervivència d'una llengua amenaçada de desaparició són sovint petits grups de població, insta a la Comissió al fet que no consideri els programes en què estan interessades aquestes comunitats no subvencionables per raó del seu escàs nivell de compromís financer, el seu limitat nombre de beneficiaris o les reduïdes dimensions de la zona afectada, i faciliti en canvi l'accés a aquests programes i els doni publicitat, proporcionant orientació sobre la elegibilitat per obtenir finançament; insta als Estats membres al fet que actuïn com a intermediaris i promotors d'aquests petits grups i comunitats amb llengües amenaçades de desaparició

perquè es beneficiïn dels fons europeus, recordant al mateix temps que el finançament de la UE per a la diversitat lingüística no ha de reorientar-se des de la seva destinació prevista ni utilitzar-se per recolzar accions que se serveixin de les llengües amenaçades com a vehicles per perseguir agendes polítiques més àmplies;

13. Considera que una política de revitalització lingüística és un esforç de llarga alè que ha de recolzar-se en la planificació coordinada i variada d'activitats en diversos àmbits, en particular l'educació (amb l'educació preescolar i primària com a principal actiu, juntament amb la formació dels pares en la pròpia llengua), en l'administració, en programes per als mitjans de comunicació (amb la possibilitat de crear i desenvolupar emissores de radi i televisió), en les arts i en totes les formes de la vida pública, la qual cosa implica la necessitat de recursos disponibles a llarg termini; considera que mereixen suport l'elaboració d'aquests programes, els intercanvis de bones pràctiques entre comunitats lingüístiques i l'establiment de procediments d'avaluació;
14. Recorda la importància de mantenir els esforços de normalització de llengües de caràcter preponderantment oral;
15. Demana als Estats membres que prestin més atenció i suport als estudis superiors i a la recerca centrats en llengües amenaçades de desaparició;
16. Considera que les noves tecnologies poden servir d'instrument per afavorir el coneixement, la difusió, l'ensenyament i la preservació de les llengües europees amenaçades de desaparició;
17. Posa l'accent en la importància de la transmissió intergeneracional de les llengües amenaçades en el si de les famílies i en la promoció de l'ensenyament de llengües amenaçades de desaparició a l'interior un sistema educatiu específic, si fos necessari; anima, per aquesta raó, als Estats membres i a les autoritats regionals al fet que desenvolupin polítiques educatives i material docent;
18. Considera que, a fi de revitalitzar les llengües, és igualment important que les llengües que s'han convertit en secundàries i l'ús de les quals es limita en gran manera als cercles familiars puguin utilitzar-se públicament en la societat; 19. Demana a la Comissió que treballi conjuntament amb organitzacions internacionals que hagin establert programes i iniciatives per a la protecció i la promoció de les llengües amenaçades de desaparició, com la Unesco i el Consell d'Europa;
20. Recomana que els Estats membres observin l'evolució de les llengües més vulnerables per mitjà de les autoritats estatals i de les autoritats dels territoris amb llengües pròpies siguin o no oficials;
21. Opina que els mitjans de comunicació, especialment els nous, poden exercir un paper d'importància en la protecció de llengües amenaçades de desaparició, especialment de cara a les generacions futures; insisteix, a més, en què també podrien utilitzar-se les noves tecnologies per aconseguir aquests objectius;
22. Insta en particular a les autoritats locals, considerant que la mort de l'últim parlant d'una llengua suposa en general l'extinció d'aquesta llengua, al fet que prenguin mesures de

revitalització que permetin fer un gir a la situació;

23. Assenyala que una manera d'evitar l'extinció de les llengües pot ser la digitalització; insta, per tant, a les autoritats locals al fet que recopilin llibres i enregistraments en aquestes llengües, així com qualsevol altra forma de patrimoni lingüístic, i els posin en línia a la disposició dels interessats;
24. Proposa que la comunitat internacional i els Estats membres capacitin a les comunitats amb llengües amenaçades de desaparició perquè reconeixin que l'ús i la preservació de la seva pròpia llengua representen un valor tant per a la pròpia comunitat com para Europa;
25. Demana a la Comissió que recolzi de manera contínua, a través dels seus diferents programes, les xarxes transnacionals i les iniciatives i accions de dimensió europea destinades a promoure llengües amenaçades de desaparició i subratlla la necessitat de contribuir activament per completar l'Atlas de les llengües del món en perill emprès per la Unesco garantint la seva perennitat i de desenvolupar un joc d'indicadors homogeni que permeti efectuar un seguiment de l'estat de cada llengua i dels resultats de les polítiques aplicades per evitar la seva desaparició;
26. Demana a la Comissió que continuï la recerca iniciada amb l'estudi Euromosaic i que determini exemples de proactivitat en l'àmbit nacional que hagin reduït significativament l'amenaça d'extinció d'alguna llengua europea; recomana que, per recolzar l'intercanvi de coneixements, perícies i millors pràctiques entre les diferents comunitats lingüístiques, les xarxes lingüístiques europees analitzin les polítiques posades en pràctica en els Estats membres per preservar, protegir i promoure llengües amenaçades de desaparició, i que la Comissió emeti les recomanacions pertinents;
27. Demana a la Comissió que recolzi la recerca sobre l'adquisició i la revitalització de llengües amenaçades de desaparició i sobre els beneficis cognitius i socials que aporten els ciutadans europeus bilingües i multilingües;
28. Demana als Estats membres que encara no ho hagin fet que signin i ratifiquin la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries de 1992 i el Conveni Marco per a la Protecció de les Minories Nacionals de 1995;
29. Demana a la Comissió que contempli possibles mesures per a la protecció de llengües amenaçades de desaparició en la Unió;
30. Demana a la Comissió que recolzi els projectes pilot que contribueixin a la promoció de l'ús de llengües amenaçades de desaparició i els plans d'actuació elaborats per les pròpies comunitats lingüístiques;
31. Considera que la Unió ha de recolzar la diversitat lingüística en les relacions amb països tercers, en particular amb els quals desitgin adherir-se a la UE;
32. Demana a la Comissió que reflexioni sobre l'adopció de mesures europees específiques per salvaguardar, protegir i promoure llengües amenaçades de desaparició;
33. Considera que els programes relacionats amb la promoció del multilingüisme són essencials per a les estratègies polítiques dels països veïns o candidats i candidats

potencials de la UE;

34. Considera que el suport de la Comissió a la revitalització lingüística ha de prestar especial atenció a iniciatives en l'àmbit dels mitjans digitals, incloses les xarxes socials, en un esforç per garantir que les generacions més joves es comprometin amb les llengües europees amenaçades de desaparició;
35. Creu que la Comissió ha de parar esment al fet que alguns Estats membres i algunes regions estan posant en perill amb les seves polítiques la supervivència de llengües a l'interior de les seves fronteres, encara que aquestes llengües no estiguin en perill en el context europeu;
36. Crida l'atenció sobre l'existència d'útils llocs web amb informació sobre els programes de la Unió Europea que ofereixen finançament per a projectes de promoció de llengües amenaçades de desaparició, i demana a la Comissió que llanci de nou una convocatòria de projectes per actualitzar aquests llocs web amb els programes per al període 2014-2020 i que faciliti més informació referent a això, en particular a l'atenció de les comunitats lingüístiques afectades;
37. Encarrega al seu President que transmeti la present Resolució al Consell i a la Comissió, així com als Governos i als Parlaments dels Estats membres.

RESULTADO DE LA VOTACIÓN FINAL EN COMISIÓN

Data d'aprovació	18.6.2013
Resultat de la votació final	+: 30 0 -: 0 0:
Membres presents en la votació final	Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Lorenzo Fontana, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Monika Panayotova, Gianni Pittella, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Milan Zver
Suplent(s) present(s) en la votació final	François Alfonsi, Liam Aylward, Ivo Belet, Nadja Hirsch, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Kay Swinburne, Inês Cristina Zuber
Suplent(s) (art. 187, apt. 2) present(s) en la votación final	Vasilica Viorica Dăncilă